

中級作文におけるタイ人学習者の誤用分析 －チェンマイ大学日本語科の学習者を例として－

Pattarawan Youyen, 太田卓志, 山口雅代, 吉田直子

チェンマイ大学で2年間日本語を主専攻で学んだ学習者の作文を例として、どのような誤用があるかを、文法、語彙、母国語干渉の3つに分けて、その誤用の原因と種類をさぐった。それにより、文法では、日本語の構造がだいたいわかり、過剰般化や発達上の誤りが見られること、さらには「の」の使い方に問題があるという特徴がある。語彙に関しては、タイ語では同じ語彙でも日本語では異なる語彙の使い方に混同が見られること。さらにタイ語にない音や、日本語にない音を表記する場合に誤用が起こること。母国語干渉による誤りとして、まだこの段階の学習者でも、自分の言いたいことが日本語での的確に言えないため、母国語に頼ってしまう傾向にある。特に初級で習った文型以外で日本語を組み立てていく場合に、母国語干渉が見られる。

こういった特徴を踏まえながら、教師は学習者が犯しやすい誤用を未然に防ぐように努力をし、学習者には目標言語で考えさせるような指導を行うこと。そしてそれでも学習者が間違えたなら、学習者自身になぜそれが間違えなのかを気づかせるような方法を取るようすれば、誤用を利用した学習方法につながる。

การวิเคราะห์ข้อผิดของนักเรียนไทยที่เรียนเรียงความระดับกลาง ตัวอย่าง กรณีศึกษาจากนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภัทรวรรณ อุยเย็น, OTA Takashi

YAMAGUCHI Masayo, YOSHIDA Naoko

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาสาเหตุและประเภทของข้อผิดที่พบในนักเรียนไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่น โดยทำเป็นกรณีศึกษาจากนักเรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2

ในการศึกษาดังกล่าวได้วิเคราะห์สาเหตุของข้อผิดโดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ข้อผิดจากไวยากรณ์ คำศัพท์ และอิทธิพลจากภาษาแม่ของผู้เรียน (ในที่นี้ได้แก่ ภาษาไทย)

ปัญหาข้อผิดอันเนื่องมาจากการศึกษา พบว่าผู้เรียนค่อนข้างเข้าใจโครงสร้างภาษาญี่ปุ่น แต่ข้อผิดที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากการที่ผู้เรียนเองอนุมานจากโครงสร้างที่รู้ว่าถูกไปใช้กับอิทธิพลของภาษาไทย (over-generalization) ซึ่งไม่ได้ นอกจากนั้นปัญหาการใช้คำช่วย ‘no’ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัญหาที่ค่อนข้างชัดเจนในส่วนของปัญหาด้านไวยากรณ์

ในเรื่องคำศัพท์ พบว่าคำศัพท์คำเดียวกันในภาษาไทย แต่ในภาษาญี่ปุ่นนั้นมีวิธีการใช้ที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผู้เรียนสับสน นอกจากนั้นยังพบปัญหาเรื่องเสียงซึ่งในภาษาไทยมี แต่ในภาษาญี่ปุ่นไม่มี

ปัญหาข้อผิดที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาที่พบในการศึกษาระดับปีที่ 2 คือ ผู้เรียนยังไม่สามารถคิด และเขียนโดยตรงด้วยภาษาญี่ปุ่น แต่ยังคงอุปนัยภาษาไทยอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีรูปประโยคที่ยังไม่ได้เรียนมาก่อน ผู้เรียนจะคิดเป็นภาษาไทยแล้วจึงเรียบเรียงเป็นภาษาญี่ปุ่นอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อได้ทราบสาเหตุและประเภทข้อผิดดังกล่าวแล้ว การศึกษาระดับปีที่ 2 จึงได้มองประเด็นที่ครุวิจาระต้องคำนึงถึงในการสอน คือควรให้ผู้เรียนพัฒนาคิดเป็นภาษาที่กำลังเรียนอยู่ และถ้ามีข้อผิดที่เกิดขึ้น ผู้สอนจะต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสาเหตุที่ผิด เพื่อมิให้เกิดข้อผิดในลักษณะเดียวกันอีก